DE JLEEWJE
(1)

HAUPTJEDANKEN

De Jinja von däm Harn haben de werkjelje Jäajenwuat
von däm Dree-eenen Gott aus äare groote Freid,
om äant Persoonen to moaken dee "Jesus-oat-menschlich" sent,
dee waut seet, leeftolich un auntrakjent sent to dee
met de see en Kontakt kommen, onen irjent Faulschheit oda Heichlarie.

Daut Eewje Läwen es Gott Sien Läwen met de Jettliche Natua,
de Dree-eena Gott es de Struktua vom nieen Testament,
un Gott es een Gott dee Sikj vestakjt — de Vestoakna Gott.

Derch ons Waussen em Jettlichen Läwen en Christus aus däm
läwendjen Steen, woaren wie to wieetvolle Steena omjewaundelt;
derch dän Väagank von Omwaundlunk
woat de Dree-eena Gott en ons nenjeoabeit un met ons toop jebut
toom Loft von de Harlichkjeit von Siene Jnod,
met dee Hee ons en däm Jeleewden bejnodicht haft,
doamet wie daut niee Jerusalem woaren kjennen
aus de Beschluss von de gaunze Bibel
un de goode Norecht fa daut gaunze Universum.

Christus es de Briegaum,
de Kjoakj aus de Brut von Christus
mott een Kjrieja sennen Gott Sienem Fient to besiejen,
un derch de jeistlichet Kjrichfieren
woat Gott Sien eewjet Väanämen vellich vollbrinjen.

© 2026 Living Stream Ministry

Bootschoft Eent

Jinja, Jleewje, Heilje un Christen

Schreft Läsunk: Mat. 5:1; 28:19; 2.Kor. 6:14-16; 1.Kor. 1:2; 1.Pet. 4:16

I. Wie sent Jinja von Christus, dee Am nofoljen un lieren no de Werkjlichkjeit waut en Jesus es — daut es de werkjelja Toostaunt von däm Jettlich-Menschliche Läwen von Jesus, waut en de vea Evangelium oppjeschräwen es — doamet wie Christus en Siene Erfoarungen erfoaren muchten, un Siene organische Vemierunk woaren, soo daut Hee eenen Jemeensoma Utdruck von Sikj Selfst haben kaun fa Siene Harlichkjeit en de Kjoakj un em nieen Jerusalem — Mat. 5:1; 28:19; Efs. 4:20-24; 3:21; Jes. 43:7; Opb. 21:11:

a. Wie woaren aus Jinja belieet, von eenen natieedeljen Mensch to eenen Gott-Mensch to woaren, daut Jettliche Läwen to läwen, derch daut natieedelje Läwen velieejen no däm Moddel von Christus, aus däm ieeschten Gott-Mensch; daut es Christus to lieren un en Am lieet to woaren, wäarent de Werkjlichkjeit en Jesus es, ernieet to woaren en däm Jeist von onsem Senn derch daut Wuat Gottes, soo daut wie een niea un Jemeensoma Gott-Mensch woaren kjennen — v. 23; 5. Mose 17:18-20:

1. „Dan säd Jesus to de Juden, dee aun Am jleewden: Wan jie en miene Wieed bliewen, dan sent jie woarhauftich miene Jinja; un jie woaren de Woarheit erkjanen, un de Woarheit woat junt frie moaken.“ — Joh. 8:31-32.

2. Derch daut Bäden-läsen von de Schreft, un derch Oaren to haben toom hieren waut de Jeist to de Kjoakjen rät derch dän Deenst von daut Wuat, woaren wie aus Jinja belieet derch däm Harn, derch Omwaundlunk derch de Ernierunk von onsem Senn — Efs. 6:17-18; Opb. 2:7; Rma. 12:2; Efs. 4:23.

3. Doafäa daut wie en onsem Senn ernieet woaren, mott wie aule oole Jedanken äwa Sachen von daut Menschliche Läwen loswoaren, derch daut wie de niee Jedanken von Gott oppnämen derch de Lia von de Heilje Schreft un de Belichtunk von däm Heiljen Jeist — Ps. 119:105, 130.

4. Om däm Harn Siene Jinja to sennen, dee en Christus Selfst aus Läwen jerad woaren om en daut Läwen to rejieren äwa Soton, Sind un Doot, motten wie niee utjebut woaren met daut heilje Wuat Gottes, soo daut wie derch daut Wuat Gottes väajesajcht, rejieet, beharscht, un kontrolieet woaren kjennen — Rma. 5:10, 17; 5. Mose 17:17-20; 2.Tim. 3:15-17.

b. Christus to lieren meent, daut wie met Christus ersat woaren derch Am äten; de Werkjlichkjeit waut en Jesus es (daut Jettlich-Menschliche Läwen von däm eenselnen Jesus) woat de Werkjlichkjeit von Christus Sien Kjarpa (daut Jettlich-Menschliche Läwen von däm Jemeensomen Christus) derch daut wie Christus äten, Am to jeniessen aus onse Vesorjunk, Beläwunk, Stoakjunk un Fäichkjeit, soo daut wie Gott Sien Wellen wälen un utfieren kjennen fa Siene Harlichkjeit en de Kjoakj — Joh. 6:57; Jes. 7:14-15; Joh. 17:4; Heb. 5:8; Flp. 2:8; Joh. 6:63; Jer. 15:16; Heb. 4:16; Rma. 5:5, 17; 12:2; 2.Kor. 5:14; Efs. 3:20-21.

c. Wie lieren Christus derch daut Hee ons Morjen fa Morjen oppwakjt, soo daut wie Oaren un Tung haben von eenen belieeden, de Meede met eenen Wuat to unjahoolen; aus däm Harn Siene Jinja, Siene Belieede, sullen wie von Am aufhenjen, opp Sien Nomen vetruen, un nich ons ieejnet Licht moaken — Jes. 50:4-5, 10-11.

d. Wie lieren Christus aus Dee, waut saunftmootich un deemootich em Hoat es, aus Dee wäm Sien Joch saunft un Siene Laust leicht es, un aus Dee dee ons Sikj Selfst jeft aus Ru (volkomna Fräd un volle Tofrädstalunk) fa onse Seelen — Mat. 11:28-30.

e. Wie lieren Christus aus ons enwonendet Jeheemnis von Jenuachsomkjeit, om Gott Siene Ieejenschoften en Christus Siene menschliche Tugenden uttodrekjen, Am to läwen fa Siene Vejratrunk en jieda Sort von Omjäwunk, Veheltnis un Omstend — Flp. 4:5-13.

f. Wie lieren Christus aus Dee, waut Boarmherzichkjeit velangt no Sien leewendet un vejäwendet Hoat un Sien weidenda un sieekjenda Jeist — Mat. 9:12-13.

g. De Jinja, dee däm Harn dree un haulf Joa nofoljden, sagen waut Hee deed, woo Hee sikj vehilt, un woo Hee räd; de Jeist vom Läwen un von de Werkjlichkjeit, dee en äant jeblost wort (Joh. 20:22), wudd äant leiden en aul de Werkjlichkjeit von daut Läwen, waut see vom Harn beoobacht hauden (16:13).

h. De Har Jesus wia een Mensch dee een Menschlichet Läwen en Opparstonunk lieed, nich von Sikj Selfst, oba von eena aundren Quell — daut es Sienen Voda; wan wie en onse Menschlichkjeit läwen derch eent aundret Läwen, derch däm Christus dee en ons wont; dise Sort von Läwen moakt ons to däm Harn Siene werkjelje Jinja.

i. De Jinja von däm Harn haben de werkjelje Jäajenwuat von däm Dree-eenen Gott aus äare groote Freid, om äant Persoonen moaken dee no Jesus-Oat menschlich sent — dee doa seet,

aunjenäm un auntrakjent sent to dee met dän see en Vebinjunk komen — onen irjent Faulschheit oda Heichlarie — Mat. 1:23; Ps. 43:4; Rma. 14:17; Neh. 8:10; Flp. 1:25; 4:5, 8-9; 1.Tim. 4:15-16.

j. De Nofolja von Christus worden aus Jinja belieet derch Christus Sien Menschlichet Läwen oppe Ieed, aus daut Moddel von eenen Gott-Mensch — Gott läwen derch Sikj Selfst velieejen en Menschlichkjeit (Joh. 5:19, 30), un äare Väastalunk äwa Menschlichet Läwen gaunz omschmieten (Flp. 3:10; 1:21a).

k. „Ekj wia en de Wadahäastalunk un beoobacht woo Brooda Watchman Nee sikj vehilt fa achtieen Joa. Aules waut ekj en am beoobacht hab wort Dinja waut mie aus Jinja lieeden" (The Vital Groups, S. 18).

II. Wie sent Jleewje en Christus, dee Läwen haben un läwen derch däm Gloowen vom Sän Gottes; Gloowen venicht ons un moakt daut wie Gott läwen, Gott utdrekjen, un Gott en Menschen nendeelen — 2.Kor. 6:14-16; Rma. 1:17; Heb. 11:6; Gal. 2:20:

A. De Jleewje en Christus (Joh. 3:15-16) worden von Adam en Christus nen äwa jebrocht (1.Kor. 15:22), see worden niejebuaren to eena nieen Schepfunk en Christus (2.Kor. 5:17), see sent vebungen met Christus en Sien eewjet Läwen, un see sent met Christus vebungen om een Jeist met Am to sennen (1.Kor. 6:17):

1. Als Jleewje en Christus worden wie twee mol jebuaren; wie worden daut ieeschte mol jebuaren om de natieedelja Mensch to sennen, oba eenen Dach worden wie wada jebuaren, om niejebuaren to woaren met daut Jettliche, Eewje Läwen — Joh. 3:6-7.

2. Onse tweede Jeburtsschien es to seen en Reema 8:16, woa daut sajcht daut de Jeist met onsem jeist Zeichnis jeft daut wie Kjinja Gottes sent; onse Jettliche un Jeheemnisvolle Jeburtsschien es een dobbelda Jeist — de Jeist met onsem jeist — dee een Jeist met däm Harn jeworden es.

B. Wan en Mensch Christus hieet, kjant, Am waut räakjent un Am wieetschaz, dan moak Hee daut en dän Mensch Gloowen oppsteit, un jeft dän Mensch daut vemieejen en Am to jleewen; soo daut Hee de Gloowen en dän Mensch, derch wäm de Mensch en Am jleeft — Heb. 12:2.

C. Gloowen kjemt ut daut hieren von daut Wuat; wan wie Christus hieren un Am berieren aus daut läwenje Wuat Gottes

en daut jeschräwene Wuat Gottes, woat Hee daut Wuat aunjewaund aus de Jeist en ons nen jedeelt, om ons Gloowen to sennen; soo es Gott, — vekjarpat en Christus un vewerkjlicht aus de Jeist, jemenjt met onsem jeist — ons Gloowen — Rma. 10:17; Joh. 1:1; 5:39-40; 6:63.

D. Daut hieren von Gloowen wakjt onse leewende Wietschazunk opp, un jemea wie dän Harn leewen, jemea wirkjt Gloowen, om ons en dän Rikjtum, dän Jewenst, von däm aul-omfotenden Jeist to brinjen — Gal. 3:2, 5; 5:6.

E. Reema 12:3 sajcht: „Nich hecha von sikj to denkjen aus hee denkjen sull, oba veninftich to denkjen, soo aus Gott eenem jiedren eene Mot von Gloowen utjedeelt haft”:

1. Hecha von ons selfst to denkjen aus wie denkjen sullen onen eenen veninftjen Senn venicht de rajchte Ordnunk von daut Kjarpa Läwen; Gott jeft ons dautselwje Gloowen en Qualität, oba nich en Mot; de Sach von Mot henjt auf von woo wie waussen; wan wie Vondoag waussen soo aus de Apostel Paulus, wudd daut Deel von Gloowen waut wie kjrieen sea groot woaren.

2. Wooväl Gloowen Gott ons utdeelt henjt auf von onse Enstalunk; wan wie nich veninftich jesonnen sent (hecha von ons selfst denkjen aus wie sullen, dän aundren nich mea aus ons selfst achten, un meenen daut wie waut sent wan wie nuscht sent), wudd Gott Sien Utdeelen von Gloowen no ons nich vemieeren, un womäajlich wudd Hee daut sogoa vekjlandren — Flp. 2:2-3; Gal. 6:3; 1.Kor. 8:1-3.

F. Wie Jleewje läwen derch Gloowen en de foljende Veheltnis met Christus:

1. Christus es de Wienstock, un wie sent Siene Ranken — Joh. 15:1-8.

2. Christus es daut Haupt, un wie sent Siene Jlieda — 1.Kor. 12:27.

3. Christus es de Odem vom Läwen, daut Wota vom Läwen, un daut Broot vom Läwen, un wie sent Siene Enhola, Schmenja un Drinkja — Joh. 20:22; 4:10, 14; 7:37-39a; 6:35, 51-63, 68.

4. Christus es de Briegaum un wie sent Siene Brut — Joh. 3:29; Efs. 5:25-27; Opb. 19:7-9; 2.Kor. 12:2-3.

5. Christus es de Voda von de Weisen, un wie sent de Weisen dee Siene Kjinja jeworden sent, Siene Oppsecht un Radunk jeniessen, dee Sien Raden un Radunk jieda Dach bedieden — Joh. 14:18; Ps. 68:5-6; Jes. 9:6; 22:19-22; Joh. 1:12-13; 14:10; Ps. 107:1-43; 110:4; Opb. 2:1, 7; Heb. 7:25; Rma. 5:10.

6. Christus es ons Dokta, un wie sent Siene Pazienten, waut Am jeniessen aus ons Heela fa onse Vejäwunk, Jeniessunk, Freid, Tofrädstalunk un Frieheit — 2. Mose 15:23-26; Mark. 2:1—3:6.

7. Christus es daut Licht von de Welt, un wie sent Siene Nofolja, soo daut wie daut Licht von Läwen haben un Siene Utstrola sennen, om daut Jettliche Licht to vebreeden — Joh. 8:12; Mat. 5:14-16; Flp. 2:12-16; 1.Joh. 1:5, 7, 9; Opb. 21:23.

III. Wie sent Heilje Gottes, dee waut sent oppoat jesat worden un heilich jemoakt fa Gott — Rma. 1:7; 1.Kor. 1:2, 30; vgl. 4. Mose 6:1-9:

A. Wie worden jeheilicht met Sien erleesendet Bloot — positional — Heb. 13:12.

B. Wie woaren jeheilicht met Siene heilje Natua — dispositional — 2.Thess. 2:13; Heb. 2:10-11; 1.Kor. 6:11; Efs. 5:26; 1.Thess. 5:23-24.

IV. Wie sent Christen — Christ-Menschen — dee met Christus eent sent, de Christus aus äare rikje Vesorjunk haben en eene organischen Eenheit met Am, om Am to läwen fa Siene Vejratrunk en onsem däacheljen Läwen — Apj. 11:26; 26:28; 1.Pet. 4:16; 1.Kor. 6:17; 2.Kor. 4:7; Flp. 1:19-21a:

A. Daut Ziel een Christ to senn un de Bestemmunk waut Gott fa ons bestäticht haft en Siene Ekonomie, es daut wie bie dän Jeist waundeln, om Christus to läwen fa Gott Siene Harlichkjeit, Sien Utdruck — Gal. 2:20; 5:16, 25; 6:17; Jes. 43:7; 1.Kor. 6:20; 10:31.

B. Jieda Christ oppe Ieed haft eene besondre Waunda-Reis waut de Har am toojemäten haft, aus een oabeidendet Jlied von Christus fa dän Oppbu von Sienem Kjarpa; hee mott de Reis selfst moaken; kjeena kaun am ersaten, un hee kaun uk kjeenen aundren ersaten — Apj. 13:22, 25, 36; 20:24; 1.Kor. 9:24; 12:14-22; 2.Tim. 4:7-8.

© 2026 Living Stream Ministry